

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 26 ພະຈິກ 2006 (11-26-2006)

ມີຊີວິດຢູ່ດຽວນີ້... ແລະຕອດໄປເປັນນິດ

ຂໍ້ພຣະຄົມສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 55:1-13)

ພຣະຄົມພິແຫງຄວາມຈິງ: ບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດຈະເສີຍຊ້າໃນການທີ່ຈະຕອບສນອງຕໍ່ການຍອມສາລະພາບແລະເຊື່ອ
ຫມັ້ນໃນຊີວິດໃຫມ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສເນີໃຫ້.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດໍາເນີນ
ຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັນພັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ຈະໄດ້ສໍາຮວດເບິ່ງເຖິງເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຫລີບໄຫວ້ອອກຈາກພຣະເຈົ້າ.
- * ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຫັນກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮັບຊີວິດທີ່ສໍາເຣັດເຕັມບໍຣິບູນ.

ຄໍາຖາມຊີວິດ

ໂຈນແລະໂຣຊາກໍາລັງຂັບຣົດເດີນທາງກັບບ້ານຫລັງຈາກງານຄົບຮອບພິບໍຣິບູນຂອງຄອບຄົວໃນວັນຂອບຄຸນ
ພຣະເຈົ້າ. ໂຣຊາເວົ້າວ່າ " ຂ້ອຍມີຄວາມມ່ວນຊື່ນໃນການທີ່ໄດ້ພິບພວກຫລານໆ ທັງຍິງແລະຊາຍ. ພວກເຮົາຫາໂອ
ກາດທີ່ຈະພິບກັນຍາກຫລາຍນອກຈາກວັນຄົບຮອບພິບໍຣິບູນຂອງຄອບຄົວໃນແຕ່ລະປີເທົ່ານັ້ນ ". ໂຈນເວົ້າຕໍ່ມາວ່າ
" ຂ້ອຍ ເຫັນດີນໍາ, ຂ້ອຍພະຍາຍາມເວົ້ານໍາ ຣິກ ລູກຜູ້ນ້ອຍ ກ່ຽວກັບແຜນການຫລັງຈາກຮຽນຈົບຫລັກສູດຈາກວິທະ
ຍາລັຍໃນລະດູບານໃຫມ່ນີ້. ເບິ່ງຄືວ່າລາວມີການຕຽມແລະເຮັດຕາມແບບແຜນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ. ເມື່ອຂ້ອຍ
ຖາມລາວກ່ຽວກັບເຮືອງໂບດທີ່ລາວເຄີຍສັ່ງກັດຢູ່, ລາວເປັນຄົນບໍ່ມີຫລັກຫມັ້ນເລີຍ. ລາວເວົ້າວ່າລາວບໍ່ມີເວລາພໍ
ສໍາລັບເຮືອງສາສນາໃນເວລານີ້. ຂ້ອຍກໍໄດ້ເວົ້ານໍາລາວເຮືອງຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງລາວແລະພຣະເຢຊູ, ແລະ
ລາວກໍມັກປ່ຽນເຮືອງສິນທະນາໄປເຮືອງອື່ນຢູ່ເລື້ອຍໆ . ສິນມຸດວ່າທ່ານຫາກໄດ້ມີໂອກາດເວົ້າກັບລາວອີກ, ທ່ານຈະ
ເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບເຮືອງການມີຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງລາວກັບພຣະເຢຊູ?

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພິ້ນ? ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮຽນບົດຮຽນ
ໃນອາທິດນີ້ແລ້ວ, ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະຕັດສິນໃຈເລືອກແລ້ວບໍ່? ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບເຮືອງຊີວິດແລະຄວາມສໍາ
ພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາແຕ່ລະຄົນ. ຖ້າຫາກທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພິ້ນ
ຂອງທ່ານເທື່ອ, ຈົ່ງຮຽນບົດຮຽນນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍທ່ານລົ້ມຄົນຄວາມຊົງຈໍາໃນເຫດຜົນແລະການຫມູນໃຈໃຫ້ທ່ານທີ່
ຈະແບ່ງປັນໃນເຮືອງທີ່ທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈນີ້ກັບຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄປ.

ສຶກສາພຣະຄົມພິ

1. **ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ: ໄດ້ຮັບຊີວິດທີ່ເຕັມບໍຣິບູນ** (ເອຊາຢາ 55:1-5)

ເຮົາເຫັນແລ້ວໃນບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້, ພຣະທັມເອຊາຢາໄດ້ບອກເຖິງເຮືອງທີ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂັບໄລ່
ອອກໄປພວກເຂົາຄວນຈະຫັນມາສິນໃຈໃນຊີວິດໃຫມ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້. ເອຊາຢາໄດ້ປຽບທຽບປະຊາ
ຊົນຄືໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຫົວອາຫານແລະນໍ້າທີ່ສຸດ. ຄືພວກເຂົາຢາກຈະກິນອາຫານແລະດື່ມນໍ້າເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ມີຊີວິດ
ລອດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະມີເງິນ, ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຮ່ວມໂຕະງານລ້ຽງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດໄວ້.

ກໍເຫມືອນກັນກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນສມັຍນັ້ນ, ກໍຄືຄົນບາງຄົນໃນສມັຍນີ້ເຫມືອນກັນ, ພວກເຂົາຄິດວ່າສິ່ງ

ທີ່ກ່າວມານີ້ມັນດີເກີນທີ່ຈະເປັນຄວາມຈິງໄດ້. ລູກຄ້າໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ມີການບອກເຕືອນກັນວ່າຖ້າສິ່ງໃດທີ່ຖືກສເນີ ໃຫ້ມາດິໄພທີ່ຈະເປັນຄວາມຈິງ, ມັນອາດຈະບໍ່ແມ່ນແທ້ກໍໄດ້. ເມື່ອພຣະເຈົ້າສເນີທີ່ຈະປະທານອາຫານໃຫ້ລ້າ ໆ, ແລະການທີ່ຈະໃຫ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງແທ້. ໃນສິ່ງຄົນເຮົາປັດຈຸບັນນີ້ແມ່ນຫວັງຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້. ມີຫລາຍ ຄົນມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນວຽກງານທີ່ຕົນມີແລະກຳລັງເຮັດຢູ່, ໄດ້ເລື່ອນຊັ້ນ, ແລະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍອື່ນໆ. ພຣະ ເຈົ້າຈະປະທານຄວາມລອດພົ້ນໃຫ້ໂດຍທາງພຣະຄຸນເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເປັນສິ່ງທີ່ຫອມຫວນ. ອັດສາວິກໂປໂລ ໃຫ້ຕົວຢ່າງ, ໄດ້ເຕືອນວ່າຄວາມລອດພົ້ນນັ້ນກໍຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທາງຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນມະນຸດສາມາດ ເຮັດເອົາເອງໄດ້ (ອຟຊ. 2: 8-9). ຄຳແປຄຳແລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຄຳວ່າ " ພຣະຄຸນ " ແມ່ນ " ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະ ຫ້ຍປະທານໃຫ້. " ຄວາມພົ້ນເປັນຂອງພຣະຮາຊທານຈາກພຣະເຈົ້າ; ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເຮັດເອົາເອງໄດ້!

ມີບາງຄົນໄດ້ເສັຽເວລາກຳລັງເທື່ອແຮງໃນການເຮັດຫລາຍຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳມາໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈ. ເຮົາຫ້ງຫລາຍກໍ ຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນເຮົາໄດ້ສູນໃຊ້ຄວາມສາມາດແລະໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະພົບກັບຄວາມພໍໃຈໃນທິດທາງອື່ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ ສເນີທີ່ຈະໃຫ້ການລ້ຽງເບິ່ງແຍງທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ທີ່ຈະມີພຽງພໍດີກັບຄວາມຕ້ອງການຈາກສ່ວນເລິກໃນຈິດໃຈ ຂອງພວກເຮົາ (ຢຣ. 6:35). ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ເຕັມສົມບູນແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຕ້ອງການ ຈາກສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແທ້. ຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າສເນີໃຫ້ນັ້ນແມ່ນຈະເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການສ່ວນເລິກ ຂອງພວກເຮົາພໍດີ.

ເພື່ອທີ່ຈະມີສ່ວນໃນງານລ້ຽງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສົມຄວນຈະເຊື່ອຝັງພຣະເຈົ້າຢ່າງລະມັດລະວັງ. ໃນທຸກ ວັນນີ້, ພວກເຮົາຖືກຄຸກຄາມຈາກການຕລາດທີ່ນຳພາໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງໄປຕາມການຜິດ ສິນຄຳແລະການບໍ່ຮູ້ການ, ອີກບາງຢ່າງຂອງການໂຄສະນາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບາງທີກໍມີການຕື່ມລາງວັນໃຫ້ອີກ, ມີພາກ ສ່ວນທີ່ສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມພໍດີກັບການດຳລົງຊີວິດກໍຄືໂດຍຜ່ານທາງຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຢຊູ. ພຣະບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ. ໂດຍຜ່ານທາງຄວາມຕາຍແລະການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ພຣະເຢຊູຈະຊົງປະທານຊີວິດທີ່ເຕັມບໍ່ຮິບູນ (ຢຣ. 10:10) - ຫລືຊີວິດທີ່ສຳເຣັດເຕັມບໍ່ຮິບູນ.

ເມື່ອພວກເຮົາຮັບເອົາຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແລ້ວ. ພວກເຮົາກໍຈະມີປະສົບການກັບພັນທະສັນຍາ ອັນຕລອດໄປເປັນນິດກັບພຣະເຈົ້າ. ຄຳວ່າ ພັນທະສັນຍາ ແມ່ນຊີ້ບອກໄປເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄົນສອງກຸ່ມ. ພຣະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ແລະເດວິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະ ອົງຄືຄຳສັນຍາຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ເດວິດ. ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ວົງເລັບໃນຄຳເຫສນາ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງ ໄດ້ແບ່ງປັນໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າອີກ (ກກກ. 13:34).

ເມື່ອຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໂດຍທີ່ເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຢຊູແລ້ວ, ກໍຈະເປັນການດຶງດູດ ຄົນອື່ນໃຫ້ມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ຢູ່. ພວກເຮົາຈະສາມາດເປັນພະຍານເພື່ອພຣະຄຣິດໃນຫລາຍໆ ທາງ. ຄຳພະຍານກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນ; ພວກເຮົາຄວນຈະເວົ້າເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະ ທານໂອກາດໃຫ້ໃນທຸກເວລາ. ພວກເຮົາຄວນຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໂດຍຜ່ານທາງການສະ ແດງອອກໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ທີ່ບ້ານ, ແລະໃນການເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາເຮັດ. ໃນບາງຄັ້ງ, ອາດຈະມີບາງຄົນ ຖາມທ່ານວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຫລັກໃນລາຍງານການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ທ່ານຂອງທ່ານ, ທ່ານກໍຈະສາມາດອະທິບາຍ ເຖິງການກະທຳໃນຣະບົບທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງທ່ານເພື່ອຖວາຍພຣະກຽກແດ່ພຣະເຢຊູ.

2. ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນ: ໃຫ້ຫັນກັບມາດຽວນີ້ ແລະຈະຊົງອະພິຍໃຫ້ (ເອຊາຢາ 55:6-7)

ພຣະເຈົ້າສິ່ງຄຳເຕືອນຢູ່ດາຫລາຍຄັ້ງໂດຍຜ່ານທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ທາງອານາຈັກທາງພາກໃຕ້, ໃນການ ທີ່ຈະຖືກໂລ່ອອກໄປຂອງພວກບາບິໂລນນັ້ນແມ່ນເປັນການລົງໂທດໃນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຂົາ. ແລະດຽວ ນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກພວກທີ່ຖືກຂັບໂລ່ໃຫ້ອອກໄປແລ້ວນັ້ນວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ອະພິຍພວກເຂົາ. ການໃຫ້ອະພິຍ ຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນຈຸດຫມາຍແລະເປັນຜືນຖານສຳຄັນເບື້ອງຫລັງທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນບົດຮຽນ. ໃນ ເອຊາຢາ

52:13-53:12, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ຄືຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມທົນທຸກແລະຕາຍ ເພື່ອເຖົ້າໂທດຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ (ອຸຊຢ. 53:5-6). ຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່ແລ້ວເຖິງເລື່ອງຜູ້ປະກາດ ພຣະທັມຄືຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທົນທຸກທໍລະນານແລະໄດ້ເກີດຜົນສໍາເລັດແລ້ວໃນພຣະເຢຊູ (ກາກ. 8:30-35). ໃນເອຊາຢາ 54, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນີ້ໄດ້ເຕືອນຄວາມຈໍາຂອງມະນຸດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ອະພິຍ ຊຶ່ງແມ່ນຂອງປະ ທານທີ່ພຣະອົງຊົງມີຄວາມຫວັງໃຍແລະຮັກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ (ຂໍ້ 8,10). ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອເຊີນປະຊາຊົນ ຂອງພຣະອົງໃຫ້ມາຮ່ວມງານລ້ຽງ, ມັນແມ່ນເວລາແລ້ວທີ່ຈະມີການຍອມກັບໃຈ. ໃນເອຊາຢາ 55, ເອຊາຢາໄດ້ແຈ້ງ ການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຮູ້ໃນເລື່ອງມີປະສິບການກັບການອະພິຍ.

ທຸກສິ່ງມີກຳນົດເວລາ. ຂ້າພະເຈົ້າເຕີບໂຕມາກັບການໄດ້ຍິນເພງຕ່າງໆ ຂອງຂ່າວປະເສີດໃນລະຫວ່າງການຟື້ນ ຟູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຕັດສິນໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຮັບເອົາພຣະເຢຊູ. ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ, ແຕ່ ພວກເຮົາກໍຄວນຈະຕອບສນອງຕໍ່ພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາດຈະພົບກັບພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຫນູນໃຈໃຫ້ຫລາຍ ຄົນສົນໃຈໃນລະຍະເລີ້ມຕົ້ນຊີວິດໃນພຣະອົງ. ບາງຄົນກໍຍອມຮັບ, ແລະບາງຄົນກໍພາດໂອກາດ ເຊັ່ນຜູ້ປຶກສາອົງຮຸ່ງ ມີຜູ້ນັ້ນໃນ ມທ. 19:22 . ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດສລຸບເອົາເອງວ່າ ພວກເຮົາຈະມີໂອກາດອີກທີ່ຈະພົບພໍ້ກັບຂ່າວປະເສີດ ທີ່ມີຄວາມຫມາຍ. ຕົວຢ່າງ, ຄົນຫນຸ່ມທີ່ແກ້ຕົວຢ່າງຈິງຈັງວ່າ ເອົາໄວ້ໂອກາດຫນ້າຈຶ່ງຈະໃຫ້ມີຄວາມສໍາພັນກັບພຣະ ເຈົ້າ ຊຶ່ງບາງທີລາວອາດຈະຫຍຸ້ງກັບອາຊີບການງານແລະມີຄອບຄົວແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີໂອກາດຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ເປັນພຣະເຈົ້າແລະເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດພົ້ນ.

ການສ້າງຄວາມສໍາພັນທີ່ມີຄວາມຫມາຍກັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການຫັນປ່ຽນຈາກການເຮັດຜິດເຮັດບາບ ແລ້ວຫັນ ກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານອະພິຍບາບໃຫ້ລ້າ ໆແກ່ຜູ້ທີ່ຍອມຖວາຍຕົວໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ບາງຄົນບໍ່ ຍອມຖວາຍຕົວແກ່ພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການທີ່ຈະຍັງຕິດຫ້ອຍກັບຄວາມບາບບາງຢ່າງ ຫລືຕ້ອງການມີ ອິສລະພາບຂອງເຂົາເອງ. ຄຣິສຕຽນຮູ້ວ່າຄວາມສົນບູນທັງຫມົດ, ຊີວິດທີ່ມີອິສະຣະພາບແມ່ນມາຈາກການຕິດຕາມ ພຣະເຢຊູ (ຢຣ. 8:31-36). ພຣະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍແກ່ທຸກຄົນທີ່ຍອມກັບໃຈຫັນຫນີຈາກຄວາມບາບທັງ ຫລາຍແລະມາຫາພຣະອົງ. ທຸກ ໆຄົນສາມາດມາຫາພຣະອົງໄດ້, ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມບາບໃດໆ ໃນອະ ດີດ.

3. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບປະກັນ: ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງບໍ່ລົ້ມເຫລວ (ເອຊາຢາ 55:8-13)

ການສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຖານະເປັນອາຈານສອນວິທະຍາລັຍຄິວິຊາສາສນາສາດ. ຫລາຍກວ່າສາມສິບປີທີ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນນັກສຶກສາຜູ້ປະກາດນັ້ນຄືຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາເປັນສິ່ງສໍາຄັນ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຫມົດທຸກຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໃນຫລາຍໆ ທາງ, ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງສໍາແດງຜ່ານພຣະເຢຊູ, ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ເຖິງປານນັ້ນ, ໃນຂໍ້ 8 ແລະ 9 ໄດ້ເຕືອນພວກ ເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າ; ພຣະອົງຊົງເປັນນິ່ງທີ່ພິເສດ. ພວກເຮົາຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ມີຮູບຮ່າງລັກສະນະ ຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງຊົງຖ່າຍທອດມາໃຫ້ມະນຸດຄືທາງພາສາແລະທາງຄວາມນິກຄິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຊີນຊວນ ພວກເຮົາໃຫ້ໄປໃນງານລ້ຽງ, ຊຶ່ງເປັນຮູບພາບສະແດງເຖິງການໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມຮັກ, ແຕ່ພວກເຮົາຈະຄິດກວມ ລວມເອົາເອງວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດຈັບເອົາພຣະອົງເຂົ້າມາໃສ່ໄວ້ໃນກ່ອງແຫ່ງຄວາມນິກຄິດຂອງພວກເຮົາ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈທຸກສິ່ງຢ່າງເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະເຊື່ອຫມັ້ນວ່າໃຈ ມອບຊີວິດແລະອະນາຄົດໄວ້ກັບພຣະອົງ. ນັກສຶກສາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສອນຫ້ອງວິຊາສາສນາສາດແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການບັງ ຄັບຫວັງຫມົດ, ແຕ່ ພວກເຂົາກໍຮູ້ເອງວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາ, ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຍັງເປັນຄົນບາບຢູ່, ແລະພວກເຂົາກໍລິນ ຄວນທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

ອີກຢ່າງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄໍາປະກັນໃນພຣະຄໍາທີ່ມີຮິດທານຸພາບອັນສູງສຸດຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ຊົງສໍາແດງໃຫ້ເຫັນ ແລ້ວ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຕົວຢ່າງຈາກທັມຊາດຂອງໂລກໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນເກີດຫມາກຜົນ. ນ້ຳຝົນແລະຫີນະ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ໂລກຜລິດອາຫານກ່ອນທີ່ມັນຈະກັບຄືນໄປສູ່ທ້ອງຟ້າຄືນ. ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ກັບຄືນໄປ

ຫາພຣະອົງຈົນກວ່າທຸກສິ່ງຢ່າງຈະສຳເລັດຜົນຢ່າງບໍ່ຮິບູນຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງກ່ອນ. ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ຮວມທັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຂາຢາແລະຄຣິສຕຽນສມັຍເລີ້ມແຮກ. ພວກເຂົາໄດ້ຮວບ
ຮວມເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍບັນທຶກຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄົມຟີ. ຂໍ້ພຣະທັມໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາເຖິງເຮືອງອິດອຳ
ນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (ຮບ. 4: 12-13).

ມີຫລາຍຄົນໃນໝູ່ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຈິດໃຈຈາກຜົດຜົນບາງຢ່າງ. ແມ້ແຕ່ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມີການ
ຂຽນໃບຮັບປະກັນຄຸນນະພາບແລ້ວ, ບໍ່ຮິສັດທີ່ຜົດສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ໝູນຫລັງໃນເຮືອງການຄ້າປະກັນນີ້ກໍ່ມີ. ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຄ້າປະກັນກ່ຽວກັບອິດອຳນາດແລະຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ອ້າງອີງຢ່າງ
ເຕັມບໍ່ຮິບູນຢູ່ແລ້ວ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາທີ່ຈະອະພິຍໄຫ້ພວກເຮົາພຽງແຕ່ພວກເຮົາຍອມສາລະພາບຄວາມບາບທັງ
ຫລາຍແລະຍອມມອບຖວາຍຊີວິດຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ເຄີຍຫລົງລົມຈັກເທື່ອ.

ຫລັງຈາກທີ່ເຮົາຮັບເອົາຄວາມລອດຜົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະມີແຕ່ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນ
ດີແບບໃຫມ່, ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ. ຄຣິສຕຽນຍັງຈະມີບັນຫາບາງຢ່າງໃນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້, ແຕ່ພວກເຮົາ
ຈະໄດ້ຮັບການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳໂດຍທາງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສັດ. ພວກເຮົາຈະພົບກັບສັນຕິສຸກຖາມກາງຄວາມສົນລະວິນ
ຫວັ່ນວາຍ. ພວກເຮົາຈະມີປະສົບການກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດີໃຈແລະຄວາມຢ້ານກົວທາງ
ດ້ານຮ່າງກາຍ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຊ້ພາບພິດບາງຢ່າງທີ່ມີພະລັງເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງຊີວິດໃຫມ່ອັນເຕັມບໍ່ຮິບູນທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ. ພູເຂົາກໍ່
ຈະຮ້ອງເພັງ, ແລະຕົ້ນໄມ້ກໍ່ຈະຕົບມື! ແລະສຽງສະຫ້ອນຈາກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເນຣະມິດສ້າງ. ນັ້ນຄືຄວາມສຸກທີ່ເຮົາ
ຈະໄດ້ຮັບໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າເຖິງເຮືອງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄື
ຄວາມສຸກໃນສວັນກໍ່ຄືຄົນບາບທັງຫລາຍໄດ້ຫັນກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າ (ລກ 15:7, 10). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັ່ງເກດວ່າ
ຕົ້ນໄມ້ແລະພູມຫຍ້າຈະມີການປ່ຽນແປງໃຫມ່. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປາກົດດຽວນີ້ຈະມີຄວາມຍິນດີຕ້ອນຮັບຫລາຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ
ທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ນີ້. ການໃຫ້ອະພິຍແລະຄວາມລອດຜົນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ໄພພິນຂອງພຣະອົງແມ່ນຈະຍິນຍົງຄົງ
ຢູ່ຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. ການປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຮົາກໍ່ຈະມີການຫນຸນໃຈທີ່ຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮືອງພຣະຄຸນແລະອິດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນອື່ນອາດຈະເຫັນສິ່ງປ່ຽນແປງເຫລົ່ານີ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດເຮົາແລະຕິດດູດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້
ມາເຖິງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຊົງເຊີນພວກເຮົາໄປງານລ້ຽງຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຮົາຈະເພິ່ງພິໃຈໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຄຳເຊີນຂອງພຣະອົງ. ຖ້າເຮົາຫາກຮັບຄຳເຊີນຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບ
ການໃຫ້ອະພິຍຈາກພຣະອົງ ແລະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງຍິ່ງຂຶ້ນຜ່ານທາງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຄືອົງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຊີວິດຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໃຫມ່ແລ້ວຈະນຳຄົນທັງຫລາຍມາຫາພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ເໜືອຄວາມນິກົດຂອງພວກເຮົາທີ່ຄິດເຮືອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຈະຮູ້ອີກວ່າ
ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດສເມີ.

ທ່ານຈະຕອບຄຳເຊີນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?
ແມ່ນຫວັງຄືຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ່ານ ທີ່ຈະເວົ້າເຮືອງຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບທ່ານຟັງ?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນແບບຕິສສັນພັນ www.lsb.org (ແປແລະຮຽບຮຽງໂດຍ A.P)